

allmän diskussion i full gång.

Innehåller deremot propositionen t. ex. — — »och har H. K. M:t derföre velat föreslå upphäfvande af, hvad i Regeringsformen § 10 härom stadgas», så tager nog talman vara på dessa ord. Och skulle så icke ske, så behöfver en ledamot endast uppläsa dem och erinra om § 53 i Landtdagsordningen, för att få saken tillrättastäld. Något bedömande och någon diskussion kan här icke komma i fråga. Ty ingen lärer tvifla att icke ett »förslag till ändring i grundlag» här föreligger. Dessa ord i § 53 stå der icke förgäfvets. Skulle det t. ex. heta: Då proposition af grundlagsnatur — — skall till utskott förvisas o. s. v., så skulle denna sväfvande term föra in i den skildrade cirkelgången att diskutera proposition i sjelfva yrkandet, att öfverläggning ej må förehafvas.

J. V. S.

117 YTTRANDE VID LANTDAGEN 4.IV 1877

Protokoll fördt hos Finlands ridderskap och adel

20

Herr *Snellman*: Det vore enligt min tanke beklagligt, om landtdagen derföre, att meningarne kunna var mycket delade angående vidden för medgifvande af ifrågavarande barns rättigheter, skulle helt och hållet skjuta ärendet ifrån sig, såsom delvis yrkats, och icke åtminstone tillerkänna oäkta barn den rättvisa, som de så länge umburit, att få ärfva sina mödrar, men för min del anser jag också det förslag, som innefattas i friherre Wredes reservation, vara så på en gång humant och varsamt, att jag får utan vidare biträda detsamma. Då arfsrätt efter fader föreslås blott för den händelse, att fadren erkänner barnet, så måste man antaga att, i fall en sådan lag kommer till stånd, en fader väl skall besinna, hvad han gör vid ett sådant erkännande, och erkänna barnet i den verkliga afsigten att låta detsamma komma att åtnjuta sin arfsrätt. Hvad åter arf efter modernefränder angår, så anser jag, att då barnet kommer att ega en moder äfven i afseende å sina rättigheter inför lag, det också bör ärfva modrens rättigheter, och att förslaget äfven i detta afseende är väl grundadt.

30

118 FINSKA OPERAN.

Morgonbladet n:o 77, 5.IV 1877

40

50

Om tisdagen uppfördes Meyerbeers »Hugenotterna» såsom recettföreställning för operans primo amoroso hr *Navratil*. Snart tvenne år har hr Navratil varit fästad vid den finska lyriska scenen och der omhänderhaft tenorpartiet på något undantag när i alla de operor, som under denna tid gifvits. En så lång tid under samma publiks ögon profvar krafterna och endast den verkliga konstnären kan dervid bibehålla sin högstälda plats inför en mästrande kritik och vid sig fortfarande binda sina åhörarens intresse. Virtuoser finnas, som främst aflas med att söka framkalla öfverraskande effekter, och dervid tillgripa alla teknikens tillbudsstående konstmedel. De kunna tillvinna sig stundens bifallsrop, men hjertat lemna de tomt. På konstens område äro och förblifva de simpla handverkare med mer eller mindre långt drifven yrkesskicklighet. Pietet för tonskapelsen är det musikaliska konstnärsskapets